

А дѣдо ся позамысли ;

Чело си похвана,

Наведи ся и помысли :

— „ Кажи ми горкана ? ...

— „ Цѣлѣ ношъ е сѣнувала,

„ Както ми тя каза,

„ Бѣлнувала и зло спала —

„ С' плачь ми го разказа. ...

Дѣдо еще ся замысли —

Нищо не продума,

Поглѣда си долу свали

И нѣщо пришепна. ...

— „ Отидохми при мастори

„ И сичко сложихми,

„ Кѣт' че слана ны попари —

„ Невесели бѣхми. ...

„ Добро-утро — Богъ помага !

„ На сички казахми,

„ Ненчо очи неподига,

„ Ный ся зачудихми

„ Отидохми да го видимъ

„ Що му е горкана,

„ И до него, догдѣ стигнимъ,

„ То злѣ му припадна. ...

„ Цѣрихѣ го и растрихѣ,

„ Кой както знаеше.

„ Да си лѣгне го турихѣ

„ А той злѣ ихтѣше

„ Пѣкъ Калина — отъ това-ли

„ Нѣщо ся уплаши ;

„ Зло ѣ стана — ще ѣ свали :

„ Изъ пѣть мя преплаши.

„ Додохми си — азъ заготовихъ,

„ А пѣкъ ты излѣзе.

„ Едно врѣме ѣ потърсихъ ;

„ Кой знай, че тукъ влѣзе. ...

„ Тя другѣй пѣть кѣт' влѣзваше

„ В' малѣ-тѣ градинкѣ —